

Доброго дня,
шановний Голово Верховної Ради України,
шановні народні депутати,
шановні присутні!

Я вдячна за можливість висловитися з цієї високої трибуни.

Нарешті я тут! Більше місяця я просила пана Гройсмана включити мій звіт до порядку денного. І коли цього так і не сталося у минулому році, я вимушена була зробити підсумки 2014 року у вигляді прес-конференції, яка тривала більше ніж дві години і яку дивилися в прямому ефірі тисячі наших співвітчизників.

Я готова відповісти на всі ваші запитання. Намагатимуся зробити свій виступ стислим, щоб залишилося більше часу для відповідей.

Але для початку згадаємо про джерела і витoki сьогоднішньої повномасштабної кризи.

На жаль, економічна історія України останніх десяти років – це історія нагромадження величезних макроекономічних дисбалансів. Тобто невідповідностей між обсягом виробництва та споживання у масштабах держави, які покривалися нарощуванням боргів.

У спадок ми отримали ці величезні макроекономічні дисбаланси, банківську систему, яка майже не функціонувала останні 6 років, і практично неробочу систему інституцій влади. Зрозуміло, що безкінечно це тривати не могло.

А каталізатором нинішньої фінансової кризи стала спочатку анексія Криму, а потім і справжня кривава війна на Донбасі.

Звідси і депресія економічної активності, і погіршення стану державних фінансів. І як результат – напруга на грошово-кредитному ринку, зниження довіри до банківської системи та національної валюти.

У цифрах це виглядає так:

- значне падіння ВВП – 7,5% у 2014 році;
- стрімка девальвація гривні – майже 100%;
- споживча інфляція сягнула майже 25%;
- втрата третини депозитів банківською системою;
- найнижчий з 2009 року рівень падіння міжнародних резервів країни – до 7,5 млрд. дол. США.

Нагадаю прописну істину: війна – це насамперед величезні бюджетні витрати, це паніка населення і бізнесу, це реальна втрата територій та промисловості.

І в цьому ми з вами живемо й працюємо.

У той самий час у нашій країні всі знають, що основною функцією Національного банку є забезпечення стабільності грошової одиниці України. Тому постають питання, а чи міг Національний банк самотужки впоратися з цими безпрецедентними викликами?

А чи є ще хоча б одна Конституція у світі, яка б покладала виключну відповідальність на центральний банк країни за забезпечення стабільності грошової одиниці? Більше того, оцінювала б не просто купівельну спроможність грошової одиниці, а її курс до долара США?

Відповідь: такого немає у жодній країні світу. Тому що тільки консолідована та солідарна відповідальність усіх гілок влади може це зробити.

І насамперед – це спільне завдання Уряду та Національного банку. Тому що Національний банк не може замінити собою нашу промисловість, не може бути ні імпортером, ні експортером, ні митницею, ні податковою службою.

Національний банк не може створювати платіжний баланс країни, від якого і залежить стабільність національної валюти.

Тому, що курс валюти – це тільки дзеркало того, що відбувається в економіці держави, якщо сказати “математичною” мовою, курс валюти – це похідна від платіжного балансу країни.

А Національний банк у разі значного погіршення ситуації з платіжним балансом країни може тільки тимчасово закрити наявні дисбаланси своїми валютними резервами через механізм ринкових інтервенцій, або як регулятор банківської системи запроваджувати знову ж таки на короткий термін адміністративні обмеження.

Національний банк не шукав собі виправдань і розпочав реформи одразу, тому що важкий стан нашої економіки – це якраз навпаки привід рухатися ще швидше, це реальний акселератор швидкості проведення реформ.

Іноді говорять, що ми “сліпо” дотримуємося рекомендацій МВФ. Проте я хочу сказати, що, на мій погляд, ми повинні рухатися набагато швидше, ніж це передбачає програма з МВФ. Тому що, на жаль, ця програма не передбачала того, що сталося в нашій країні за останні шість місяців.

І я дуже рада, що саме Нацбанк першим розпочав радикальне оновлення як банківського сектору, так і власне себе.

Так що ж зробив Національний банк за час мого керівництва, та що ми будемо робити у цьому році?

Як ви знаєте, у минулому році наша країна пережила дві хвилі девальвації та боротьби з валютною панікою.

Причини зрозумілі – дефіцит рахунку поточних операцій платіжного балансу сягнув у 2013 році 16,5 млрд. дол. США та 9% ВВП. На підтримку штучного курсу гривні на рівні 8 було витрачено майже 23 млрд. дол. США валютних резервів, у тому числі 4 млрд. дол. США у січні та лютому цього року.

І, як ви знаєте, економіці це не допомогло, реальний ВВП України за шість років не досяг навіть рівня 2008 року.

Тому ще на початку минулого року всім було зрозуміло: далі йти нікуди – попереду фінансова прірва.

Накопичувати дисбаланси вже було неможливо, революційна ситуація настала, кінець “злочинної влади” був вирішений заздалегідь. І все це було зроблено за фіксованого курсу гривні до долара США.

Це ще раз підкреслює, що фіксований курс гривні, який вбивав конкурентоспроможність нашої економіки, не давав економічного сенсу ні

зростанню нашого експорту, ні розбудові імпортозаміщення, ні впровадженню енергозберігаючих технологій. Це і був спрямований шлях до цієї фінансової прірви.

А боязнь робити рішучі реформи як у газовому секторі, так і в інших секторах економіки, включаючи банківський сектор, який потребував перезавантаження ще з 2008 року, призвели до цього жахливого фіналу.

Але для нас усіх сьогодні постає основне питання чи відійшли ми від краю цієї прірви?

Перший крок, навіть болючий, ми вже зробили. У квітні минулого року Урядом та Національним банком було прийнято цілком обґрунтоване рішення – перейти до гнучкого валютного курсу. Його підтримали Міжнародний валютний фонд та інші міжнародні кредитори. Таким чином, ще до мого приходу до Національного банку сталася значна девальвація гривні – майже 50%, що було шоковою терапією лікування накопичених дисбалансів.

І вже на початку серпня я звітувала у Верховній Раді про досягнення гривнею фундаментального рівня – 11,70 гривні за дол. США, тому що наш рахунок поточних операцій на цьому рівні вже тоді був цілком збалансованим. Національний банк був налаштований знімати левову частку адміністративних обмежень, та, як вам відомо, наприкінці серпня на нашій території розпочалася справжня війна, а з нею – і новий виток девальвації, спричинений величезним попитом на готівковому та міжбанківському валютному ринку.

Коли наприкінці вересня почалися нові коливання курсу гривні, ми вирішили, що ринку слід допомогти врівноважитися. Якщо промисловість фізично знищена, то ніякий курс гривні не допоможе експортеру стати конкурентоспроможним на зовнішніх ринках.

Майже півтора місяця Національний банк втримував курс на стабільному рівні за рахунок адміністративних важелів та валютних інтервенцій. Ми ввели жорсткі адміністративні обмеження: ретельну перевірку імпортерів, заборонили дострокове повернення кредитів, ввели 75% обов'язкового продажу валютної виручки. Ми навіть заборонили виплату дивідендів за кордон. Також ми проводили щотижневі інтервенції за фіксованим курсом на рівні 12,95 як для поповнення кас банків – 100 млн. дол. США на тиждень, так і для задоволення попиту імпортерів – 200 млн. дол. США на тиждень. За цей час НБУ витратив на підтримку гривні 1,3 млрд. дол. США валютних резервів.

І я впевнена, що ми це зробили правильно, тому що на той час паніка населення та бізнесу досягла піку, а очікування повномасштабної війни змушувало нас замислитися над екстраординарними діями, які центральні банки повинні вводити у разі війни. Тому що воєнна економіка – це, на жаль, не ринкова економіка.

Це були вимушені тимчасові заходи, і ми ніколи не відмовлялися від ідеї гнучкого ринкового курсу гривні.

Коли на початку листопада ми побачили, що ситуація в економіці покращується, коли ми змінили прогноз падіння ВВП з 9% до 7,5%, коли почали працювати наші експортери навіть у зоні АТО, коли домовленості щодо закупівлі газу на зиму вже були досягнуті та коли вже була обрана нова цілком проєвропейська Верховна Рада, то Національний банк вирішив, не скасовуючи

адміністративних обмежень, допомогти ринку знайти рівноважний курс – так званий еквілібріум.

Тому ми започаткували щоденні валютні аукціони в розмірі 5 млн. дол. США на день не для задоволення попиту імпортерів, а як інструмент пошуку цієї рівноваги. Ринок ще шукає цю рівновагу, але певні результати вже є – зараз коливання курсу достатньо помірні.

Ще я хочу зауважити, що продаж валюти НАК «Нафтогаз» НБУ досі здійснює напряду з валютних резервів. Тому, коли панічні настрої покращаться, ми моментально побачимо, що пропозиції валюти на ринку буде більше, ніж попиту.

Коли найбільший імпортер країни не купує валюту на міжбанківському ринку, то там повинен бути її профіцит.

Тепер перейдемо до грошово-кредитної політики, яку проводив НБУ у 2014 році.

Цілком зрозуміло, що реалізація грошово-кредитної політики НБУ здійснювалася в умовах соціально-політичного тиску, несприятливих макроекономічних трендів, які посилювалися військовими діями на сході країни.

Але всім варто пам'ятати, що Національний банк підтримував державний бюджет країни, яка веде військові дії. За це нас багато критикують, включаючи Раду НБУ.

У спокійний мирний час я першою була б проти монетизації державного боргу. Але спробуймо проаналізувати виклики:

- дефіцит державного бюджету становив 63 млрд. грн., який був практично профінансований Національним банком через купівлю державних цінних паперів, тому що кошти Міжнародного валютного фонду та інших міжнародних кредиторів у розмірі 9 млрд. дол. США були витрачені на повернення «старих» зовнішніх боргів.

Більш ніж 20 млрд. грн. з цієї суми витрачені на потреби армії для проведення АТО, інші – виключно на захищені статті бюджету – виплати зарплат і пенсій. Але хто ще міг це зробити? Ринки капіталу для країни в стані війни закриті і ніхто б з інвесторів цього зробити не зміг.

Окрема історія з НАК «Нафтогаз» – 8,6 млрд. дол. США були продані з резервів країни на потреби НАКу.

Не секрет, що НАК «Нафтогаз» потребує значних реформ і вони тривають. Але його збалансування потребує часу та узгоджених дій виконавчої влади. А теплі домівки потрібні всім уже зараз.

Тому Уряд збільшив статутний фонд НАКу на суму 104 млрд. грн., які НАК «Нафтогаз» витратив на закупівлю газу та на розрахунки зі старими боргами як з «Газпромом» на 3,1 млрд. дол. США, так і за євробондами на суму 1,7 млрд. дол. США. Ці кошти ніколи не виходили на ринок і не спричиняли тиску на курс гривні, як я неодноразово повторювала, тому що всі ці виплати ми робили за рахунок валютних резервів країни. Але країна втрачала резерви! Тому валютні резерви досягли мінімального рівня з 2009 року і зараз становлять 7,5 млрд. дол. США.

Однак Національний банк удвічі збільшив свій портфель ОВДП, який

на кінець року становив 317 млрд. грн., або більш ніж 70% усіх локальних запозичень Уряду та загалом профінансував Уряд та НАК «Нафтогаз» на суму 175 млрд. грн. – майже на 40% доходів зведеного бюджету країни.

Наголошую, що виснаження наших золотовалютних резервів, зовнішні боргові зобов'язання, а також затримка допомоги МВФ, яка була запланована до кінця 2014 року, але відкладена у зв'язку з достроковими виборами Верховної Ради та формуванням нового Уряду, дуже негативно вплинули як на ціни запозичень України на міжнародних ринках, так і на ситуацію на локальному валютному ринку.

Також знову посилюється вплив депозитів із банківської системи, який досяг 126 млрд. грн., або 29% за минулий рік.

Тому діяти треба швидко! Можемо констатувати, що в нас уже йде повномасштабна фінансова криза, яку можна подолати тільки рішучими діями: значною бюджетною економією та фінансовою підтримкою міжнародних донорів. Тільки впевненість у майбутньому може повернути довіру населення та бізнесу до банківської системи.

Для НБУ криза – це час для рішучих дій. Тому ми не сиділи та не чекали, що «заграница нам поможет», а почали реальну перебудову банківського сектору. Ми зробили три найважливіші речі:

- 1) кардинально змінили підхід до рефінансування банків;
- 2) розчищаємо банківський сектор та зміцнюємо його;
- 3) реформування банківської системи ми почали з себе.

Дозвольте детальніше зупинитися на цих пунктах.

По-перше, ми кардинально змінили підхід до рефінансування банків. Тепер нікому неможливо отримати в НБУ рефінансування під сумнівну та неякісну заставу, тільки підтвердження вартості цієї застави провідними міжнародними компаніями є базою для отримання стабілізаційного кредиту в НБУ.

А стабілізаційний кредит банк може отримати тільки в разі наявності куратора в банку, який ретельно відслідковує цільове використання цього кредиту. Таких кредитів за мою каденцію було надано 5 і лише на вплив депозитів у межах суми гарантування вкладів.

Також була розроблена сучасна програма автоматичного рефінансування банків під заставу ОВДП через прозору ринкову систему щотижневих аукціонів. Тому, коли я бачу чергову інсинуацію щодо обсягів рефінансування, то хочу надати вам статистику. За час мого перебування на посаді банки повернули коштів рефінансування більше, ніж було видано. І це при тому, що наприкінці вересня у зв'язку з ситуацією на Донбасі для стабілізаційних кредитів ми оголосили банківські канікули строком на 3 місяці та підготували спеціальну програму реструктуризації таких кредитів строком на 4 роки. Нагадаю, що ще до мого приходу НБУ надав банкам з початку минулого року 35,6 млрд. грн. А наприкінці року ця цифра становила вже 34 млрд. грн. За мою каденцію рефінансування банків НБУ становило мінус 1 млрд. грн.

Але, щоб не втрачати довіру вкладників, забезпечити вчасне проведення розрахунків та повернення вкладів населенню, Національний банк

як кредитор останньої інстанції повинен пильно дивитися за ліквідністю ринку.

Тому, коли я чую, що НБУ за останній тиждень надав рефінансування банків на 90 млрд. грн., то хочу проінформувати вас, що залишок за кредитами рефінансування, виданими за всю історію незалежної України, на сьогодні становить 110 млрд. грн., або 7% відсотків ВВП, з яких ринкові кредити під заставу ОВДП становлять тільки 14 млрд. грн., або менше ніж 1% відсоток, а левову частку стабілізаційних кредитів становлять якраз кредити, які були надані протягом 2008 – 2013 років та досі не повернені в НБУ.

На жаль, значна частина обсягу коштів з підтримки ліквідності банків унаслідок впливу вкладів трансформувалася в готівку поза банками, обсяг якої збільшився на 19% відсотків. Але ріст монетарної бази в минулому році становив усього 10,2 % відсотка або 31 млрд. грн., тому що ми витратили наші валютні резерви на потреби НАК «Нафтогазу».

Коли я чую про неймовірні суми емісії гривні, то запевняю – це ще одна чергова інсинуація.

Тому я хочу, щоб усі ви знали, що монетарна база нашої країни за всю історію гривні дорівнює 338 млрд. грн.

Головний меседж: на підтримку регулятора як кредитора останньої інстанції банки можуть розраховувати, якщо вони платоспроможні (тобто мають лише проблему з ліквідністю у зв'язку з впливом депозитів), мають достатній капітал або затверджену програму до капіталізації, прийнятну якісну заставу. І все це відбувається під жорстким контролем НБУ, з введенням обмежень за активними операціями та наявності куратора в банку, який відслідковує цільове використання наданого стабілізаційного рефінансу.

Щодо автоматичних тендерів під заставу ОВДП, то це цілком ринковий короткостроковий інструмент, тому що це високоліквідний актив у балансі банку, під який у будь-який час центральний банк будь-якої країни повинен надати рефінансування на ринкових умовах. Тому ОВДП ураховуються на балансі банку в категорії високоліквідних активів та мають нульовий кредитний ризик.

По-друге, ми чистимо банківський сектор та зміцнюємо його.

Ми свідомо виводимо з ринку проблемні банки, можна сказати «мертві» неплатоспроможні банки, а також банки, що займалися відмиванням коштів.

За 2014 рік з ринку було виведено 33 банки та передано до Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, з них 7 – за порушення банківського законодавства у сфері незаконного відмивання коштів.

Щодо решти – ми посилено контролюємо ситуацію, проводимо щотижневі наради з 40 найбільшими банками, які становлять 85% відсотків нашої банківської системи.

Ми призначили кураторів у 40 банках.

Ми підвищили вимоги до капіталу нових банків до 500 млн. грн. та затвердили план підвищення власного капіталу банків з мінімального 120 млн. грн. до 500 млн. грн.

Ми покращили процедури виведення банків з ринку. Зараз це дійсні міжнародні практики, які ми розробили спільно с МВФ та Світовим Банком.

Ми в разі покращили процедуру моніторингу пов'язаних осіб та ввели

жорстку процедуру розкриття кінцевих власників банків.

Ми значно підсилюємо відповідальність власників та керівництва банків за маніпулювання фінансовою звітністю та доведення банку до банкрутства.

Ми розробляємо не тільки законодавчі ініціативи щодо підвищення прав кредиторів, але й розробляємо технічні механізми мінімізації ризиків для банків як на етапі видачі кредиту, так і на етапі його обслуговування.

І найголовніше: ми провели стрес-тестування найбільших 35 банків та переходимо до наступного етапу стрес-тестування решти банків. Результати очікувані.

Докапіталізації потребують 18 установ на загальну суму 66 млрд. грн.

Більшість власників цих банків уже розробили, а Нацбанк затвердив плани докапіталізації.

Ті ж власники, які все ще сподіваються на бездонний держбюджет України, помиляються. Зайвих ресурсів у держави немає, і тільки системні банки, які відповідають жорстким критеріям, можуть сподіватися на державну підтримку.

І, нарешті, реформування банківської системи Національний банк України розпочав з себе.

Так, це болючий процес. Але ми змушені ламати застарілу структуру НБУ. Вона не відповідає вимогам часу.

Реформування йде в усіх напрямках:

- ми спрощуємо організаційну структуру регулятора;
- ми позбуваємось непрофільних функцій та активів;
- ми реформуємо процеси;
- ми приводимо чисельність персоналу у відповідність до європейських стандартів.

Я переконана, що свої функції регулятор може виконувати набагато ефективніше, ніж зараз.

Якісних змін зазнала і структура керівного складу. Ми активно залуцаємо високопрофесійних фахівців, яких знає і яким довіряє ринок.

НБУ вже скоротив витрати на власне утримання на наступний рік з 11,0 до 5,0 млрд. грн., тобто на 6,0 млрд. грн.

Наголошу: це – більше, ніж наполовину, і ці кошти надійдуть до Державного бюджету у 2015 році.

Тепер переходимо до наших першочергових завдань на 2015 рік:

Пріоритетною метою грошово-кредитної політики НБУ є досягнення та підтримка цінової стабільності в державі, а головним критерієм цього є досягнення низьких стабільних темпів інфляції у середньостроковій перспективі. Тому зараз нам необхідно створити умови для переходу нашої монетарної політики до режиму інфляційного таргетування, але для цього є передумови.

По-перше, нам треба зупинити так званий *fiscal dominance* – фіскальне домінування – це неправильна монетарна політика, це політика бюджетного та нафтогазового таргетування. Тому монетарна політика на наступний рік з боку НБУ повинна бути дуже виважена.

Усе це ми обговорювали на першому засіданні Ради фінансової стабільності, яка була створена наприкінці минулого року, куди входить Національний банк, Міністерство фінансів, Фонд гарантування, НКЦПФБ. На перше засідання цієї ради ми запросили місію МВФ, яка зараз працює у Києві.

І я вірю, що наші скоординовані дії приведуть до реального покращення макроекономічної ситуації в країні, тому що продовження політики фіскального домінування призведе тільки до подальшої фінансової дестабілізації.

Ми вважаємо, що монетарна політика Національного банку повинна бути спрямована на утримання інфляції під контролем та скеровування її до низхідного тренду в наступні роки. Усе це і буде наш перший крок до впровадження режиму інфляційного таргетування.

На жаль, цього року ми не можемо розраховувати на низьку інфляцію, тому що очікуємо підвищення адміністративно-регульованих тарифів унаслідок проведення назрілих економічних реформ.

Тому наш прогноз щодо інфляції в цьому році становить 17,2% відсотка. Але підняття тарифів, безумовно, сприятиме відновленню цінової стабільності у країні, тому що усунення структурних та фіскальних диспропорцій та покращення показників ефективності відповідних галузей економіки – це правильний шлях до нашої мети.

Тому для уникнення дестабілізації у фінансовій сфері та в економіці в цілому НБУ планує на наступний рік приріст монетарної бази на рівні 27% відсотків або 91 млрд. грн. і готовий надати підтримку Уряду, Фонду гарантування та банківській системі тільки у цих межах.

Також цілком зрозуміло, що зменшення вартості ресурсів та подовження строків кредитування – це основне наше завдання на наступні роки, тому за умови зниження темпів інфляції ми зможемо знижувати процентну ставку, що позитивно вплине на весь кредитний ринок та призведе до економічного зростання в країні.

Але головним у провадженні нашої монетарної політики буде продовження використання системи гнучкого обмінного курсу, тому що тільки плаваючий курс валюти є протидією зовнішнім викликам і шокам. Гнучкий валютний курс уже допоміг нам справитися з наявними протягом останніх шести років дисбалансами, що призвело до значного поліпшення стану нашого торгового балансу, який уже майже збалансований (-3% ВВП) та підвищення конкурентоспроможності нашого експорту.

Але зараз, коли країна реально у вогні, поки реформи не почнуть давати бажаного ефекту, поки наш платіжний баланс буде дефіцитний та в нас не покращиться інвестиційний клімат, ми не зможемо зняти впроваджену систему валютних обмежень.

Також Національному банку завжди потрібно бути готовим до негативного розвитку подій. На сьогодні, у разі посилення тиску на курс гривні, у нашому розпорядженні залишається традиційний інструментарій центрального банку – посилення адміністративних обмежень та цільові валютні інтервенції.

Тому в разі погіршення ситуації на ринку, спричиненої або військовими

діями, або погіршенням зовнішньої кон'юнктури, ми може навіть посилити тимчасово валютні обмеження.

І план таких дій у нас є, але ми сподіваємося, що нам не доведеться цього робити, оскільки ми маємо новий Уряд, налаштований на реформи, Верховну Раду, яка вже прийняла програму реформ Уряду, та допомогу МВФ, який збирається значно збільшити допомогу нашій країні.

Щойно ми отримали гарантії уряду США на 2 млрд. доларів США, ЄС оголосив про свою готовність надати Україні 1,8 млрд. євро фінансової допомоги. Зараз ми активуємо своп-лінію з Китаєм на суму 2,4 млрд. доларів, яку можна використати для фінансування торгових контрактів. Усе це дозволить нам значно збільшити наші валютні резерви і стабілізувати ситуацію в економіці. І тому ми не прогнозуємо знецінення гривні у подальшому, а при стабілізації ситуації ми сподіваємося навіть на її укріплення у середньостроковій перспективі. Тому я з оптимізмом дивлюся у майбутнє!

І головне завдання НБУ на цьому етапі – це допомогти Уряду в імплементації програми економічного розвитку.

Шановні депутати, я дуже дякую Вам, що ви вже прийняли антикризовий закон, який надає нам можливість давати публічну інформацію щодо рефінансування банків та значно полегшує процес капіталізації банків.

Але попереду ще багато наших пропозицій. Ми підготували зміни до законодавства: до Закону про НБУ, Закону про відповідальність власників істотної участі банків та кредитування пов'язаних осіб, про маніпуляцію фінансової звітності, зміни до Закону про реструктуризацію валютних кредитів та особливо важливий – це посилення захисту прав кредиторів, яке реально допоможе відродженню банківського сектору.

Також цього року ми продовжимо реформування НБУ – повне перелаштування процесів, скорочення обласних територіальних відділень, новий рівень пруденційного нагляду та моніторингу банків, запровадження нових ринкових інструментів.

Підсумовуючи, хочу наголосити.

Усі ми маємо усвідомити, що традиція дотримуватися фіксованого курсу гривні та підтримування недієздатних банків уже завдала непоправної шкоди економіці та призвела країну до фінансової прірви. На жаль, ми дуже повільно починаємо відходити від краю цієї прірви, а треба це робити семимильними кроками.

Тому, по-перше, ми більш не повернемося до фіксованого курсу. По-друге, НБУ більше не буде надавати прогнози щодо курсу гривні до іноземних валют, а буде надавати тільки прогнози щодо інфляції. По-третє, НБУ не буде надавати валютний курс для розрахунку бюджету: це виключна парафія Міністерства економіки – розрахунок усіх макроекономічних показників бюджету.

НБУ і надалі через наявний у нього інструментарій буде підтримувати цінову стабільність у державі та забезпечувати стабільність банківського сектору.

Зараз стоїть питання виживання банківської системи України. Системи, без якої економіка існувати не може.

Тому Національний банк України зробить усе можливе для відновлення стабільності та довіри до української економіки та банківської системи.

Без реформ, без рішучих кроків ми цю систему втратимо. З реформами – відродимо і очистимо.

Дякую за увагу! Готова до ваших запитань.